

[Hanne Reintoft.]

være i stand til at komme med lidt mere fremsynede tanker og ændringsforslag.

Foged: Det er kun to paragraffer i lovforslaget, som får mig til at tage ordet i dag, §§ 55 og 56. Jeg havde egentlig håbet, at regeringen i sommerens løb havde betænkt sig med hensyn til disse to paragraffer, og det har den tilsyneladende også, idet der er sket nogle små ændringer, men alligevel finder jeg, at disse to paragraffer, der er så væsentlige, efter min opfattelse går for vidt over for de private arealer.

Det offentlige disponerer jo i øjeblikket over store arealer, og jeg finder, at man kunne have åbnet de offentlige arealer langt kvikkere, end man har gjort. Man har diskuteret det inden for statsskovvæsenet i årevis, uden at der er sket nævneværdige ting; kun på enkelte pladser — det, jeg tænker på her, er vist syd for Århus — har man været venlig over for det, og ganske enkelte andre steder har jeg set, at statskovriderne nu har taget initiativet til, at der kan åbnes. Men det er det offentlige, der har været bagefter på dette område. Allerede ejede arealer er ikke blevet åbnet.

I denne forbindelse kunne jeg også pege på en ganske lille ting. Som medlem af ligningsrådet var jeg med til en vurderingsforretning ude i Egåområdet. Der ligger et ret stort skydeområde, vist endda et skydeområde, der skal benyttes fra Viborg. Det er ganske unødvendigt at benytte det som skydeområde, og det benyttes næsten aldrig, men det er et lukket område for offentligheden, et vidunderlig smukt område, endda ud til stranden.

Jeg finder, at de forsømmelser, der har fundet sted fra det offentliges side, jo sådan set må være årsagen til, at man nu vil forgrube sig på private arealer, og det til trods for, at ca. 80 pct. af de private arealer af den art allerede er åbnet ad frivillig vej. Ingen har antastet folk, der kom der; man lod dem være der. Kun i tilfælde, hvor der var de såkaldte skovsvin, er der nu og da blevet lukket igen, og det har da været aldeles nødvendigt. Altså fordi 80 pct. har været venligt stemt over for det, endda hurtigere end det offentlige, vil man nu ligesom tage hele hånden og sige: nu skal alle være med, nu tager vi den sidste rest.

Jeg må indrømme, at jeg synes, man bevæger sig på kanten af grundlovens § 73. Jeg siger ikke, at man overtræder den, for jeg er helt overbevist om, at ministeren i så henseende har dækning blandt juristerne, men man bevæger sig på kanten af § 73 om den private ejendomsret. Men det er vel ikke så mærkeligt, al den stund man jo ikke tager den private ejendomsret særlig højtideligt mere. Jeg hørte i radioen en aften et foredrag, jeg tror, det var en af lærerne fra Askov højskole, der sagde, at han anså den private ejendomsret for nærmest kun at omfatte de bøger, der stod i hans stue, og de møbler, han sad i. Ja, så er den da godt beskåret. Jeg må melde mig som den, der har en anden opfattelse af privat ejendomsret. Hvad en borger har købt og betalt, det har han erhvervet nogle rettigheder over, han har i mange tilfælde også fået forpligtelser; specielt når det drejer sig om fast ejendom, jordarealer, får man både rettigheder og forpligtelser.

Jeg kunne i den forbindelse ønske at vide, om ministeren har tænkt på, at der betales ejendomsskat af disse folk, hvis arealer man nu åbner, arealer, som man ganske vist kalder udyrkede og hvis ejere man næsten er tilbøjelig til at håne en lille smule, fordi de er udyrkede. Der betales her ejendomsskat år efter år. Nu bliver de åbnet for private. Har ministeren overvejet, at disse ejendomme nu ved 14. alm. vurdering, når dette lovforslag med disse paragraffer desværre formodentlig er vedtaget, skal nedvurderes? Er ministeren indstillet på at tale med sin kollega finansministeren om at få nedvurderet disse ejendomme på en sådan måde, at der ikke fortsat skal hvile ejendomsskatter på dem? Jeg finder endda, at ejendomsskatterne totalt bør tages væk, når ejendomsretten, færdselsretten på arealet, ikke er den privates mere. Jeg ved, at man tidligere i vurderingssager har taget hensyn hertil gennem en noget nedadgående tendens i vurderingen, når man privat havde åbnet arealerne. Men jeg vil gerne have, at man nøje gennemdrøfter spørgsmålet, for der er ingen rimelighed i fortsat ejendomsbeskatning af sådanne arealer.

Og har ministeren overvejet, hvordan det går med udyrkede arealer, der ligger op ad campingpladser? Jeg kunne næsten unde ministeren den fornøjelse at være nabo til